

[Palle Simonsen]

en usandsynlig usaglig debat, der føres fra fremskridtspartiets side på dette område. Jeg skal kun konkludere dette med at sige, at fremskridtspartiet ikke bare vil gøre vilkårene for folkepensionisterne bedre; de vil samtidig fjerne tjenestemandspensionen fra de mange hundrede tusinde tjenestemænd, vi har i dette land. Det er realiteten i ændringsforslaget.

Må jeg så om debatten om boligydelsen sige, at den har været præget af frygten for administrative besværligheder. Jeg vil heller ikke stå her og påstå i dag, at der ikke bliver besværligheder forbundet med den, men nu skal vi også passe på, at vi ikke taler så meget om de administrative besværligheder, at vi kommer til at tro på, at de er der. Hvad er det egentlig, der sker? Det, der sker, er, at man finder en anden fordelingsnøgle, og det, der for det konservative folkeparti har været det afgørende i forbindelse med boligydelsen, er dette, at man søger at skabe ensartede vilkår for alle typer af folkepensionister, uanset om man bor i lejerboliger eller i ejerboliger.

Den ordning, som hr. Erhard Jakobsen etablerede, da han var borgmester i Gladsaxe, var en udmærket ordning, den såkaldte lex Erhard-ordning, men det er alligevel for mig urimeligt, at man skal kunne få direkte tilskud til reduktion af lejen, når man bor i en lejlighed, men ikke kan få det som ejer. Jeg tænker ikke her på de mennesker, der sidder med store lån i ejendommene – det er heller ikke dem, der får glæde af det – men på den pensionist – og det er den mest typiske – som har betalt sin gæld ned, som sidder med en høj ejendomsskat, et overskud i egen bolig og en vedligeholdelsesforpligtelse. Hvorfor skulle de ikke have de samme tilskudsmuligheder som de, der bor i lejligheder? Jeg mener, det er meget afgørende, at der her kommer en ligestilling.

Så kan man sige: er administrationen besværlig? Ja, vi har jo fået oplyst, at langt den største del af beregningsprocessen finder sted maskinelt. Ja men så behøver det vel egentlig ikke at blive så farlig besværligt. Hvis man skulle til at regne efter Christian Hansens den lille grønne ude i socialforvaltningerne, kunne det nok blive besværligt, men det er jo ikke det, der er tilfældet her. Derfor tror jeg, det vil komme til at fungere; men stadig væk skal jeg bare slå fast, at det, der for os er

afgørende, er, at de, der bor i ejerboliger, kan få de samme vilkår som lejerne.

Hr. Jørgen Junior sagde, at der var ikke tale om en reform. Det er vi da faktisk enige om. Jeg synes ikke, der er grund til at sælge dette som en reform. Det er første fase af udbetalingerne fra den sociale pensionsfond, hverken mere eller mindre. Hvis der virkelig skulle være tale om en reform, var det et spørgsmål om totalt ændrede principper og store beløb. Det er alene første fase, og jeg synes, der er grund til at slå fast, at sådan ser vi andre det også.

Der er skrevet og sagt meget om, hvorvidt midlerne fra pensionsfonden var til rådighed til dette. Der er sågar politikere, der siger, at pengene er brugt. Der er mange mytedannelser på dette område. Fremskridtspartiet skriver i betænkningen, at det foregøgles, at 940 mill. kr. er til rådighed for pensionisterne, mens realiteten er, at man planlægger at udskrive nye skatter for at skaffe disse penge. Det forsøg på en nationaløkonomisk tale, hvis man kan kalde det sådan, som hr. Jørgen Junior holdt, var jo lige så slem som denne udtalelse.

Jeg synes egentlig, at vi som politikere har en forpligtelse til at gøre klart, hvad dette egentlig drejer sig om. Selvfølgelig er penge fra den sociale pensionsfond ikke brugt. Hvordan startede det hele? Det startede reelt som en finanspolitisk stramning, men man satte en pæn etikette på: den sociale pensionsfond. Der er købt obligationer både for de penge, der er opkrævet, og for de renter, de har givet, men fra 1979 undlader man at købe obligationer for de 940 mill. kr. De betales ud.

Hvad er det så, der sker? Hr. Jørgen Junior siger, at vi skal til at kræve flere skatter op. Ja, det skal vi, for hvis der udpumpes 940 mill. kr. i form af ekstra købekraft, skaber det nogle økonomiske problemer, når vi har den betalingsbalancesituation, som vi har. Det er ikke, fordi pengene ikke er til stede, at vi skal opkræve ekstra skatter. Det er for så vidt det, der skal slås fast. Det er alene af hensyn til betalingsbalancen.

Men der er også en anden mulighed. Finansministeren har jo klart sagt, at hvis man skal neutralisere udbetalingerne fra den sociale pensionsfond, kan det ske enten ved øgede skatter eller ved en reduktion af andre statslige udbetalinger. Der bliver altså tale